Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 234 (734) ♦ Четвер, 9 грудня 1993 року ♦ Ціна договірна

СТРАЙК ЯК ДЗЕРКАЛО ЦІНОВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Абзац з листа

Що за часи настали? Бідні дедалі дужче бідніють, пенсіонерів мало не всіх обсіли злидні. Скоро нікому буде й милостиню подати, хіба що за винятком тих, хто власними машинами роз'їжджає. І перетворимося ми на велику країну жебраків. Невже у нас на таку велику державу немає жодного, хто врятував би нас від такого життя?

Михайло Остапенко, пенсіонер.
Пустовійтове Глобинського району Полтавської області.

ВІДБУЛИСЯ переговори між Федерацією профспілок та урядом з приводу чергового підвищення цін. Відповідно до Генеральної тарифної угоди на 1993 рік Кабінет міністрів зобов'язався розробляти законодавчі нормативні акти, стосовні соціально-економічних і трудових інтересів працівників, з участю профспілок. Проте уряд неодноразово порушував взяті на себе зобов'язання. Останній приклад — грудневі постанови Кабінету міністрів про впорядкування цін і тарифів та заходи на соціальний захист населення. Ці рішення для профспілкових об'єднань стали таким самим «сюрпризом», як і для всього населення України.

Подорожчання товарів, підкреслювали на переговорах представники Федерації, виявилося багато вищим від передбаченої урядом межі, а заходи соціального захисту не відшкодують і половини матеріальних збитків, завданих людям такою ціновою політикою. Визначена Кабінетом міністрів межа малозабезпеченості в розмірі 197 тисяч карбованців, наприклад, не відповідає реальному підвищенню у грудні цін на товари, що входять до споживчого кошика. За розрахунками профспілок мінімальний споживчий бюджет вже в листопаді насправді становив 190 тисяч, а в грудні — близько 340 тисяч карбованців. Міністри не мали контраргументів, крім уже звичного: в державному бюджеті немає грошей, визначена урядом межа малозабезпеченості відповідає реальному випуску валового продукту.

(Закінчення на 2-й стор.)

Військо: коментар оглядача

Ати-бати, знову в солдати

Прийняття Верховною Радою України змін і доповнень до Закону «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» спричинило до справжньої колотнечі у військах. Вийшло так, що тепер солдати, призвані на службу на півтора року, мають дослужувати ще півроку. А військкомати, виконуючи положення підрихтованого Закону, призивають до війська щойно звільнених у запас «дембелів». На дослужування.

(Закінчення на 2-й стор.)

Цитата дня

«У нас з Україною є спільний життєвий інтерес. Ним є відлякування Москви від її супердержавних намірів. Захід не розуміє цю країну в її намаганні гарантувати власну безпеку мінімумом ядерної зброї. Міцна Україна не становить загрози для Центральної Європи, а є противагою Росії».

(З чеської газети «Млада фронта днес»).

Продиктовано в номер

Перебування Президента України в Тунісі

7 грудня відбулась офіційна церемонія зустрічі Президента України Леоніда Кравчука. Перед палацом «Карфаген» було вишикувано почесну варту, прозвучали державні гімни обох країн. Президент України і Президент Туніської Республіки обійшли стрій почесної варти. Після цього почались переговори між Президентом України Леонідом Кравчуком і Президентом Туніської Республіки Зін аль-Абідін бен Алі.

(Закінчення на 2-й стор.).

Потрібен сильний середній клас

Голова парламентської Комісії з питань Чорнобильської катастрофи Володимир Яворівський зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Німеччини Александером Арно. В процесі зустрічі вони обмінялися думками з питань політичного та економічного життя нашої держави, подальшого співробітництва двох країн, обговорювали можливі шляхи виходу України з кризової ситуації. Як відзначалося у бесіді, цей вихід може бути тільки за умов прискорення економічних реформ і створення в суспільстві сильного так званого середнього класу, тобто класу власників-виробників.

Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини виявив особливий інтерес до питань розвитку ядерної енергетики в Україні, і зокрема до проблеми надійності атомних електростанцій.

Велика розмова про малу приватизацію

Учора в Одесі почала роботу Міжнародна науково-практична конференція «Мала приватизація в Україні: досвід, проблеми, перспективи». На неї з'їхалися керівники й спеціалісти обласних та міських органів приватизації з усієї України, з близького й далекого зарубіжжя, представники урядових структур з Києва. Розмова, що почалася, — не стільки про досвід, якого поки що крихти, скільки про перепони, що стоять на шляху приватизації комунальної власності, та про те, як їх здолати.

Інтерпол прибув у Тернопіль

В обласному центрі відбувся регіональний семінар-нарада з питань боротьби із міжнародною злочинністю. Організувало зустріч Центральне національне бюро Інтерполу в Україні. Після семінару перший заступник начальника цього відомства генерал-майор міліції П. Мельник провів прес-конференцію, де розповів про роль і місце українського Інтерполу у світовому співтоваристві.

Тут мито. Там — реєстрація

12 грудня — перший день митного оподаткування громадян Росії у Львові. Глава міськадміністрації В. Шпіцер наголошує, що це передусім політична акція, а не спосіб поповнення бюджету. Спершу гадали оподатковувати тільки москвичів, та оскільки на порушення прав людини пішов і Санкт-Петербург, то мито сплачуватимуть усі громадяни Росії, що проживають у готелях (і українці також). Це не стосується тих, хто мешкає у приватних квартирах.

А в Криму з 1 січня вводиться реєстрація громадян, що прописані за межами України й прибувають на півострів більш ніж на добу у відпустку, в гості, на лікування, відпочинок, у відрядження чи для комерційної та іншої діяльності.

Як птах Фенікс

До смуги глибокої кризи входить нині Верховна Рада Казахстану. Так вважають сорок три народні депутати, які за кілька днів перед початком другого етапу чергової сесії заявили про складення з себе повноважень. Вони закликали й інших парламентаріїв наслідувати їхній приклад. Бо певні, що казахстанські Ради народних депутатів усіх рівнів себе вичерпали й перетворилися у гальмо на шляху реформ. Нині, за словами «бунтівних» депутатів, у Рад лише один вихід — саморозпуститися, а потім відродитися як якісно нові органи.

Перебування Президента України в Тунісі

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Президенти обговорили широке коло проблем обстановки у світі. Значне місце зайняли питання розвитку двосторонніх відносин, насамперед в економічній галузі. Відзначалось, що українсько-туніське співробітництво має добрі перспективи, бо до розпаду Радянського Союзу більша частина двосторонньої співпраці і торговельного обороту здійснювалася саме з Україною. До того ж сьогодні багато українських спеціалістів працює у Тунісі.

Того ж дня відбулись підписання українсько-туніських документів і прес-конференція Президента України.

Леонід Кравчук побував на фармацевтичній фабриці, де ознайомився з виробництвом медичних препаратів, розмовляв з працівниками і керівництвом.

Відбулася також розмова Президента України з головою Палати депутатів Туніської Республіки.

Леонід Кравчук поклав квіти до монумента загиблим за незалежність Тунісу.

Віктор ДЕМИДЕНКО,
спец. кор. Укрінформу.

Туніс.

У комісіях Верховної Ради України

8 грудня відбулося засідання Комісії у правах людини, на якому готувався до другого читання проект Закону про біженців. Він встановлює правовий статус біженця, правові економічні та організаційні гарантії захисту прав осіб, які вимушені залишити країну своєї громадянської належності або країну свого постійного місця проживання, визначає державну політику з питань біженців, що базується на принципах дотримання прав і свобод людини, гуманізму, непристимості дискримінації в залежності від раси, ставлення до релігії тощо.

При доопрацюванні законопроекту, який грунтується на основних принципах Всесвітньої декларації прав людини, Міжнародної конвенції про статус біженців від 28 липня 1951 року, інших міжнародних актах та чинному законодавстві України, Комісія врахувала пропозиції і зауваження комісій Верховної Ради, окремих народних депутатів.

Депутати Комісії у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів проаналізували ситуацію, що склалася з ухвалою постанов Кабінету міністрів про відпуск цін і додаткові грошові виплати населенню. Було зазначено, що суми компенсації подорожчання хліба і житлово-комунальних послуг виявились набагато нижчі необхідних. Зважаючи на дефіцит бюджету Пенсійного фонду, комісія запропонувала розглянути питання про заміну передбаченого грошового відшкодування видачею в натуральній формі нормованих видів продукції: цукру, масла вершкового, олії тощо. Розглянуто також підготовлений спільно з урядом проект Закону про увічнення пам'яті загиблих під час захисту Батьківщини.

У Комісії з питань гласності та засобів масової інформації за участі представників відповідних державних органів розглянуто пропозиції щодо внесення змін та доповнень до проекту Закону про державну таємницю, нещодавно прийнятого Верховною Радою в першому читанні.

Голови комісій Верховної Ради Володимир Пилипчук та Дмитро Павличко, що перебувають у Латвії з метою вивчення парламентського досвіду, зустрілись з головою сейму Анатолієм Горбуновим та керівниками відповідних парламентських комісій. Обговорювались питання розвитку і зміцнення взаємовигідних зв'язків між двома країнами.

Прес-центр
Верховної Ради України

Страйк як дзеркало цінової революції

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Федерація профспілок звернулася до уряду з вимогою переглянути свої непослідовні непродумані рішення щодо «виведення» економіки з кризи, зокрема ввести мораторій на підвищення цін, відновити індексацію грошових прибутків населення, зробивши її випереджальною, і надання кредитів. А якщо уряд не виконає цих вимог, профспілкова сторона залишає за собою право закликати народ до всеукраїнського страйку.

Немає сумніву, що люди, доведені до відчаю ціновим шоком, відгукнуться на такий заклик. Загроза соціального вибуху дуже реальна.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміну персонального складу Ради національної безпеки України

На зміну статті 2 Указу Президента України від 1 липня 1992 року № 357 «Про Раду національної безпеки України» та Указу Президента України від 26 листопада 1992 року № 582 «Про зміни у складі Ради національної безпеки України» затвердити персональний склад Ради національної безпеки при Президентові України (додається).

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ
22 листопада 1993 року

СКЛАД РАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Постійні члени Ради

Президент України (голова Ради)
КРАВЧУК Леонід Макарович

Виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра України
ЗВЯГІЛЬСЬКИЙ Юхим Леонідович

Міністр внутрішніх справ України
ВАСИЛИШИН Андрій Володимирович

Міністр закордонних справ України
ЗЛЕНКО Анатолій Максимович

Голова Служби безпеки України
МАРЧУК Євген Кирилович

Міністр оборони України
РАДЕЦЬКИЙ Віталій Григорович

Віце-прем'єр-міністр України
ШМАРОВ Валерій Миколайович

Члени Ради

Голова Державного комітету у справах охорони державного кордону України
ГУБЕНКО Валерій Олександрович

Міністр охорони навколишнього природного середовища України
КОСТЕНКО Юрій Іванович

Міністр юстиції України
ОНОПЕНКО Василь Васильович

Президент Академії наук України
ПАТОН Борис Євгенович

Міністр фінансів України
П'ЯТАЧЕНКО Григорій Олександрович

Міністр охорони здоров'я України
СПІЖЕНКО Юрій Прокопович

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 6 грудня 1993 р. № 983 Київ

Про перерахунок пенсій, призначених до 1 грудня 1993 року

У зв'язку з установленням з 1 грудня 1993 р. мінімальної пенсії за віком у розмірі 120 тис. крб. Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Державні пенсії, призначені до 1 грудня 1993 р. відповідно до Законів України «Про пенсійне забезпечення» і «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» у межах 10-кратного мінімального розміру пенсії за віком на 30 листопада 1993 р. підвищити у 3 рази. Частина державної пенсії, що більша цього розміру, не підвищується.

2. Провести перерахунок раніше призначених пенсій військовослужбовцям, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» виходячи з установленого за станом на 1 грудня 1993 р. рівня їх грошового забезпечення, з якого обчислюються пенсії.

Розрахунок грошового забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ провадиться виходячи із розміру мінімальної заробітної плати 60 тис. крб. на місяць, збільшеної з 1 грудня 1993 р. у 2 рази.

3. Міністерству соціального захисту населення, Міністерству оборони, Міністерству внутрішніх справ, Службі безпеки, Пенсійному фонду, Міністерству зв'язку і Міністерству статистики вжити термінових заходів до якнайшвидшого оформлення виплатних документів і виплати пенсій у нових розмірах.

4. Міністерству соціального захисту населення, Міністерству економіки, Міністерству праці, Міністерству фінансів і Пенсійному фонду подати Кабінетові Міністрів України пропозиції:

у двотижневий термін — про порядок призначення пенсій після 1 грудня 1993 року;

у місячний термін — про механізм підвищення пенсій відповідно до зростання заробітної плати.

5. Міністерству соціального захисту населення, Міністерству економіки, Міністерству праці, Міністерству у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, Міністерству фінансів і Пенсійному фонду терміново подати Кабінетові Міністрів узгоджені пропозиції щодо внесення змін до чинного законодавства з метою поповнення коштів Пенсійного фонду.

Виконуючий обов'язки
Прем'єр-міністра України
Ю. ЗВЯГІЛЬСЬКИЙ.
Міністр Кабінету
Міністрів України
І. ДОЦЕНКО.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення В. Шкідченка Командуючим військами Одеського військового округу

Призначити генерал-лейтенанта ШКІДЧЕНКА Володимира Петровича Командуючим військами Одеського військового округу.

Президент України Л. КРАВЧУК.

м. Київ, 3 грудня 1993 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про акцизний збір»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Пункт «в» статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 18-92 «Про акцизний збір» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст.82, № 26, ст.281) викласти в такій редакції:

«в) митна (у разі її відсутності — закупівельна) вартість імпортних товарів (продукції), придбаних за іноземну валюту або в порядку обміну чи безплатної передачі».

2. В абзацах четвертому і п'ятому пункту «а» статті 4 та частині першій статті 5 цього Декрету слова «вільно конвертована валюта, крім країн СНД» у всіх відмінках замінити словами «іноземна валюта» у відповідних відмінках.

3. Цей Закон набуває чинності з дня опублікування.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ
19 листопада 1993 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до декретів Кабінету Міністрів України «Про податок на добавлену вартість» та «Про акцизний збір»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до декретів Кабінету Міністрів України такі зміни:

1. Пункт 3 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 14-92 «Про податок на добавлену вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст.78) викласти в такій редакції:

«3. Додаткові пільги щодо податку на добавлену вартість на окремі товари (роботи, послуги) надаються рішеннями Верховної Ради України».

Зупинити з 1 січня 1994 року дію постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів України, якими згідно з пунктом 3 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 14-92 «Про податок на добавлену вартість» надавались додаткові пільги щодо податку на добавлену вартість суб'єктам господарської діяльності.

2. Частину другу статті 1 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 18-92 «Про акцизний збір» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст.82) викласти в такій редакції:

«Перелік товарів (продукції), на які встановлюється акцизний збір, та його ставки затверджуються Верховною Радою України».

II. Цей Закон набирає чинності з дня опублікування.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ
19 листопада 1993 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про державну дотацію на утримання квартир у будинках житлово-будівельних (житлових) кооперативів і молодіжних житлових комплексів

Верховна Рада України **постановляє:**

До проведення реформи системи оплати праці запровадити державну дотацію на комунальні послуги, обслуговування та капітальний ремонт будинків житлово-будівельних (житлових) кооперативів і молодіжних житлових комплексів відповідно до порядку, передбаченого чинним законодавством для державного житлового фонду.

Голова Верховної Ради
України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
26 листопада 1993 року.

Військо: коментар оглядача

АТИ-БАТИ, ЗНОВУ В СОЛДАТИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Зміни і доповнення до Закону «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» український парламент поспішно і бездумно, інакше не скажеш, прийняв на догоду силам, які мріють усю Україну перетворити на стройовий плац, а військо знову зробити державою в державі. Збільшення терміну служби — це лише видима частина айсберга. На черзі — призов студентства, ліквідація пільг і відстрочок. Комусь вигідно, щоб Україна жила за командою «ать-два...»

Враз припинилися у військових колах розмови про створення професійної армії. Живе й годується за народні гроші зовсім зайве за умов тотального зубожіння людей таке збройне формування як Національна гвардія.

На редакцію звалилася злива листів і телеграм з військових частин. Ось уривки з деяких. Солдати військової частини А-0736 пишуть: «У нашій частині голодно й холодно. Немає хліба, їмо сухарі. Про масло давно забули. Зарплату не платять. А тепер ще й вигадали, щоб ми служили 2 роки. Напевне, якби сини народних депутатів служили у війську, вони таких законів не приймали б. Це диктаторський закон...» Або ось ще лист, з військової частини А-0268: «Верховна Рада прийняла поправки всупереч здоровому глузду. Нині, коли в світі всі роззброюються, ми стаємо воєнізованою державою. Відмовляємося служити 2 роки. Такі закони і статути виконувати не збираємося...»

Солдати пишуть, що збираються цілими частинами дезертирувати з війська. Доба безкарних знущань з «рабів у хебе» під гаслом «священного обов'язку» давно минула. Нинішнє покоління обирає свободу. Якщо Україна й справді хоче інтегруватися до цивілізованого світу, треба терміново приступити до реформування війська на засадах професійної армії. Як аргумент на захист такої позиції наведу слова з телеграми до редакції помічника військового комісара Білогірського району Хмельницької області майора Анисевича, який уже кілька місяців не отримує платні: «Нехай в Україні будуть боєздатні Збройні Сили, а не великий озброєний колгосп. Спочатку поспродували стрілецьку зброю, потім — літаки, а нині військовикам кажуть, що немає грошей. Якби армія не з'їла моє здоров'я, сьогодні поклав би рапорт на звільнення...»

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Хто і як руйнує Україну?

Хроніка одного великого пограбування

ПЕРЕДБАЧАЮЧИ крах комуністичної імперської системи, її функціонери почали заздалегідь готуватися до боротьби за владу. Мета була поставлена чітко: будь-що не допустити зміни власника. Тобто не дати змоги тим, хто творить багатства, стати їх господарем, справжнім власником, що і є мотиваційним джерелом суспільного поступу.

Класичну схему започаткували на Львівському ВО «Електрон» ще 1989 року. Його керівництво швидкими темпами розпочало підготовку до акціонування централізованим способом. Союзне міністерство оперативно пішло назустріч. При цьому вартість основних фондів було занижено.

Одне слово, «перетворення» розпочалися з шахрайства. Сприяли цьому і урядовці України. Зокрема п. Прядко (Фонд державного майна), колишній віце-прем'єр Ляновий і львівська влада, яка зареєструвала статут АТ з порушеннями закону.

Керівникам АТ, і в першу чергу його президентові В.Рибінку, вдалося на деякий час приспати пильність людей, розколовши трудові колективи. І доки ті з'ясовували стосунки, керівництво швидко робило своє — розграбовувало об'єднання, яке раніше виробляло 4 відсотки валового національного продукту України і давало чверть грошових надходжень до бюджету області від сплати податків.

Руїнівні наслідки такої діяльності скоро далися взнаки. Різко впало виробництво, почастішали простої, почалися перші протести.

А керівники АТ «Концерн Електрон» потирали руки від задоволення, а точніше — від нечуваних темпів збагачення.

Усвідомлюючи важливість «Електрону» для держави і ту критичну ситуацію, що склалася навколо нього, я вирішив не полишати боротьби, хоча й не мав сумніву, що там, де мафія володіє величезними коштами, боротьба проти неї неймовірно важка.

7 грудня 1992 року я звернувся до Прем'єр-міністра Кучми, Президента Кравчука, Голови Верховної Ради Плюща і Генерального прокурора Шишкіна з відкритим листом, в якому, зокрема, було сказано:

«Приватизація державного гіганта «Електрон» — це яскравий приклад економічного бандитизму проти Української держави і її народу, підрив її економіки й державної незалежності».

Леонід Кучма розпорядився створити державну комісію для розслідування ситуації на «Електроні». Вона на підставі аналізу мала зробити узагальнювальні висновки і використати їх для рекомендацій під час законотворчого процесу, здійснення контрольних функцій держави та профілактичних заходів проти злодійської приватизації.

За формування комісії від президентської влади відповідав В.Симоненко, від уряду — В.Євтухов, від Верховної Ради — колишній заступник Голови Верховної Ради В.Гриньов.

Проте одразу ж певні сили втрутилися в ці події. Високі владні особи заметушилися і почали наполягати, щоб комісія розглядала лише одне питання: чи порушено закони України під час створення АТ чи ні? На цьому особливо енергійно наполягав віце-прем'єр Євтухов, і від нього першого довелося мені це почути. Таку ж позицію зайняв «господин» Гриньов, якому — не знаю, з чиєї ініціативи, доручили координувати роботу комісії.

Він розпочав із зволікання щодо комплектування комісії. Напевне, її взагалі не створили б, якби я мало не щодня про це не нагадував, інколи в доволі різкій формі (бо що поробиш, коли делікатність ця компанія розцінює як вияв слабкості). Потім зволікав з призначенням голови комісії. Нарешті обрали нардепа Воєводу — людину, яку за три роки так ніхто і не почув у Верховній Раді. Він з тих, кому не робота потрібна, а депутатський мандат. Наступні події підтвердили це.

Воєвода і не думав налагоджувати роботу комісії. Її засідання відбувалися нерегулярно, плану роботи не було. І найголовніше — не було створено експертної групи з фахівців фінансової справи, бухгалтерського обліку, економіки, правознавства. На її створенні я наполягав відразу після утворення комісії і навіть пропонував окремі кандидатури до неї. Але діяли якісь закулісні сили, які намагалися не допустити викриття того, що насправді діялося в АТ «Концерн Електрон» і довкола нього.

Одночасно я пропонував з'ясувати три основні питання:

1. Чи перетворення не суперечили чинному законодавству?

2. Чи були вони на користь державі і трудівникам товариства, чи завдали шкоди?

3. З'ясувати, чи не було зловживань з боку керівництва АТ?

Однак після поїздки Воєводи до Львова на початку квітня стало очевидно, що він захищає інтереси керівництва АТ «Концерн Електрон». Так, пересвідчившись, що на заводі телевізійної техніки немає документів, які підтверджували б його вступ до АТ, керівник комісії почав агітувати працівників підприємства за збирання підписів, що вони, мовляв, хочуть залишатися в АТ «Концерн Електрон».

А коли я попередив Гриньова і Воєводу про можливий скандал у разі їхньої спроби сфабрикувати висновки комісії, вони вирішили тягнути час і діяти обхідним шляхом. Робота комісії геть завмерла, не було навіть якихось формальних поруху.

Львівська прокуратура надіслала до Генеральної прокуратури України довідку за підписом прокурора області Котика, де стверджувалося, що перевіркою не встановлено порушень законодавства під час створення АТ. Через деякий час представник Генпрокуратури теж підготував довідку, яка засвідчувала, що жодних порушень на «Електроні» не виявлено. Лише після тривалої розмови в прокуратурі з начальником управління і перевіряльником Мурашовим вдалося їх переконати, що довідка не відповідає дійсності, і ми домовилися, що необхідно провести ще раз грунтовну перевірку. Це було в березні 1993 року

У червні засоби масової інформації дружно повідомили, що здійсненою Генеральною прокуратурою України перевіркою встановлено: під час створення АТ «Концерн Електрон» порушень законодавства і зловживань не виявлено. Отже, знову все прекрасно і законно?

Довелося знову відвідати Генеральну прокуратуру України і зустрітися із заступником Генерального прокурора В.Кравченком, який на той час виконував обов'язки Генерального, Задвірнюком і Мурашовим з управління нагляду. З'ясувалося, що Мурашов повторно на «Електрон» не їздив, а довідку готував на підставі попередньої поїздки туди минулого року.

На жодне конкретне запитання по суті ніхто із шанованих прокурорів не зміг відповісти. На закінчення розмови я заявив, що довідка, підписана Кравченком, сфабрикована. Такого висновку ніхто не заперечував. Кравченко лише сказав, що потрібно дочекатися висновків комісії Верховної Ради, а тоді вже вирішувати, як діяти далі.

На мою пропозицію спростувати попередні повідомлення в пресі прокурори почали хитрувати, заявляючи, що це не офіційні повідомлення прокуратури, а газети, мовляв, багато чого пишуть. Не вдалося з'ясувати, хто ж давав відомості у засоби масової інформації.

Далі я надіслав листа Голові Верховної Ради Іванові Плющу, в якому вказував перелік питань, які необхідно перевірити в АТ «Концерн Електрон», звертав увагу на блокування роботи комісії Гриньовим і Воєводою, пропонував призначити іншого голову комісії. На жаль, жодних результатів цей лист не дав, а мої усні запитання дратували Голову ВР. І одного разу він заявив, що не буде слідчим.

А тим часом на підприємствах АТ ситуація гіршала. У червні вони простояли 20 днів через відсутність оборотних коштів. І зрозуміло чому. Якщо у 1990 році «Концерн Електрон» випустив 1.232.643 телевізори, то в першому півріччі цього — лише 137.908. Порівняно з обсягом у 1990 році виробництво впало на 78 відсотків.

Ось вам реальні наслідки запевнень керівників, які, створюючи АТ, заявляли, що це робиться з метою підвищення рентабельності, нарощування обсягів виробництва, розширення асортименту, забезпечення і ефективності виконання взятих замовлень і договірних зобов'язань, зміцнення прямих зв'язків підприємств із суміжниками та споживачами.

Такого катастрофічного спаду на аналогічних підприємствах немає ні в Україні, ні в інших республіках СНД.

Приміром, на Львівському заводі «Кінескоп» минулорічний спад становив 8 відсотків. Але і в цьому значна вина керівництва АТ, бо «Кінескоп» є традиційним постачальником «Електрону». «Концерн Електрон» спочатку зменшив замовлення, а потім без попередження відмовився від передбаченої договором закупівлі кінескопів. При цьому АТ систематично не розраховувалося з «Кінескопом» за отриману продукцію. Так, заборгованість 2,5 мільярда карбованців за минулий рік АТ сплатило «Кінескопу» у 1-2 кварталах цього року лише після втручання арбітражного суду і податкової інспекції. Хоча фактично цю суму давно вже з'їла інфляція. Окрім того, «Концерн Електрон» перший, не чекаючи на подорожчання кінескопів, різко і свавільно підвищив ціни на телевізори. Одночасно зменшувалося виробництво, зазнавали збитків споживачі й держава, а шахраї, користуючись підтримкою уряду, жиріли від надприбутків.

Підприємствам АТ «Концерн Електрон» не вистачає оборотних коштів, бо керівники товариства безсоромно розграбовують їх, руйнуючи економіку України. І в цьому їм сприяє уряд. Наприклад, 28 квітня президент «Електрону» звернувся до Прем'єра Кучми і віце-прем'єра Пинзеника з нахабним проханням зовсім звільнити товариство від сплати податків і акцизного збору. За підписом заступника міністра фінансів Сліпченка їх було відстрочено до 1 серпня без нарахування пені.

Тоді 12 липня у листі до міністра фінансів я запропонував скасувати незаслужені пільги і призначити перевірку фінансової діяльності товариства. Проте в Мінфіні прислухалися не до моїх аргументів, а до прохання Рибінка.

17 вересня я отримав дивну відповідь з Мінфіну, в якій, зокрема, сказано: «Перевіркою встановлено порушення у веденні бухгалтерського обліку, занижені прибутків, які підлягають оподаткуванню, зберігання і використання валюти в іноземних банках без дозволу Національного банку України тощо. Нараховано відповідні штрафні санкції у твердій валюті і карбованцях». Але у цьому ж таки листі мене поінформовано, що : «Міністерство фінансів України врахувало об'єктивні причини /розкрадання прибутків. — С.Х./, внаслідок яких підприємства АТ «Концерн Електрон» не були в змозі вчасно розрахуватися з бюджетом за податками..., і надало відстрочку у сплаті товариством податків до кінця 1993 р. без нарахування пені».

Крім того, в червні АТ отримало 2,5 мільярда пільгового кредиту /під 10 відсотків річних/ «на поповнення оборотних коштів», а дещо раніше — ще 2 мільярди. А де ж «бігають» кошти електронівців? На 1 червня АТ не повернуло з Росії 1 мільярд 98 мільйонів рублів за вивезену туди продукцію. Крім того, на 1 червня АТ не сплатило 7 мільярдів карбованців податків. А яких збитків зазнала держава до кінця року?

З валютою ще складніше, бо ніхто, крім Рибінка і його поплічників, не знає, скільки її в закордонних банках.

Тим часом Львівський «Електрон» перетворився на полігон удосконалення витончених форм грабунку держави і народу мафією. Створено цілу систему засобів і зв'язків, які ведуть до верхніх ешелонів влади всередині України і за кордон, із політичним, правовим, інформаційним забезпеченням.

Для полегшання розграбування національних багатств і максимального заплутування реальності за витонченою схемою здійснюються глибоко продумані структурні перетворення. Зокрема створено 9 нових філіалів діючих підприємств, 5 філіалам надано статус дочірніх підприємств. На базі техніко-торгових центрів /переважно за межами України/ постало 16 дочірніх підприємств, 2 філіалі і 2 дочірні підприємства перетворено на спільні. За участю АТ як одного із засновників створено ще 18 спільних підприємств. Від акціонерів динаміку перетворень і маніпуляцію з використанням коштів відгороджено ширмою «комерційної таємниці».

У той же час відомо, що малі спільні і проміжково посередницькі підприємства економічно недоцільні через збільшення непродуктивних паразитних та управлінських ланок, які ускладнюють розрахунки, зв'язки з суміжниками і партнерами, відтягують оборотні кошти від суб'єктів виробництва, створюють сприятливий грунт для зловживань. І це не просто слова.

Наприклад, створене СП ОМК «Україна — Швеція» взяло в оренду столярний цех від ППБО «Електрон». Але за умовами угоди орендну плату занижено через невраховання орендного прибутку за експлуатацію основних засобів.

НВО «Електрон» закупило унікальне стоматологічне обладнання за 92,5 тисячі німецьких марок, а ППБО «Електрон» продало його кооперативу «Інпренд» за... 33 тисячі карбованців.

Для нібито передторгової підготовки телевізорів на експорт створено МП «Пілот» з переданням йому в оренду потужностей експериментального виробництва. МП займається посередницькою діяльністю, а виробничі потужності використовуються не за призначенням. А тим часом продукція, випущена за 9 місяців 1992 року і реалізована в Києві, мала від 11 до 42 відсотків браку, а та, що йшла на експорт, — від 25-27 до 57 відсотків браку.

Посередницька організація «Елеопт», не маючи власних оборотних коштів, без попередньої оплати відправляє продукцію за кордон, завдаючи непоправних збитків виробникам. Так, дебіторська заборгованість структур АТ заводу кольорових телевізорів на 14.06.93 р. становила 4,2 мільярда карбованців, а по рубльовій зоні — понад 885 мільйонів рублів. Аналогічна ситуація з іншими підприємствами.

Керівники АТ намагаються приховувати інформацію не тільки від акціонерів, а й від керівників профспілки. Так, генеральний директор з питань торгівлі і обслуговування Гвоздарьов відмовився надати заступникові голови профспілки НВО «Електрон» Хаберу витяг з ЕОМ про заборгованість техноторгових центрів в рубльовій зоні, мотивуючи це «комерційною таємницею».

Підприємствам АТ у Львівському регіоні наказано користуватися виняткову послугами «Електрон-Банку», головою ради якого є одночасно президент і голова правління АТ «Концерн Електрон» п.Рибінок. А «Електрон-Банк», отримавши кредити під низькі проценти, кредитує підприємства АТ вже під високі. Крім того, через збутову фірму ОТФ «Елеопт» відправляв продукцію без попередньої оплати фірмам, засновниками яких є АТ «Концерн Електрон» та АТ «Електрон-Банк», родичі п.Рибінка. Взагалі родина Рибінка має неабиякі здібності до творчості, особливо щодо СП: «Елеком» і «Діелект» /Москва/, МП «Магна» і «Олена», серед засновників яких є донька п.Рибінка Вікторія Стародуб і невістка Галина Рибінок. «Елеком» і «Діелект» як засновники входять до НПКО «Електрон» /Москва/. Президент АТ «Концерн Електрон» п.Рибінок призначив віце-президентом НПКО «Електрон» власного сина. У свою чергу НПКО «Електрон» входить як засновник до Краснодарського «Електрон-Банку» і т.д. і т.п. Тож недивно, що навіть таке попередження /і не перше/ в.о. начальника митниці: «профілактична і роз'яснювальна робота, яку провела Львівська митниця, бажаних наслідків не дала. Змушені з 17.06.03 р. вжити до АТ «Електрон» більш суворих заходів, аж до припинення зовнішньоекономічної діяльності» /лист № 12-05/428/, — нічого не дало. Зовнішньоекономічної діяльності АТ не припинило, продукцію регулярно відправляло, а гроші в Україну не верталися, або поверталися зі значним запізненням, що рівнозначно першому, бо їх з'їдала інфляція. Це стало системою.

Ось лише один приклад. Незважаючи на те, що ще на 1 жовтня 1992 року НПКО «Електрон» /Москва/ заборгував АТ понад 4 мільярди карбованців, телевізори туди регулярно відправляли.(Хоча і в іншу державу, та хіба шкода для рідні — коштом українського народу?). А тим часом підприємства АТ в Україні задихалися від нестачі оборотних коштів. Ціни на телевізори зросли більш ніж у 100 разів, і вони стали недоступні для громадян, а надходження до бюджету збільшилися лише учетверо.

Діяльність керівництва АТ — це суцільні зловживання, розкрадання і привласнення народного добра. Для ілюстрації — ще кілька прикладів.

У Москві, на Старому Арбаті, в Малому Афанасівському провулку, польська фірма у 1991 році провела ремонтні роботи під офіс для «Елпо» за рахунок АТ «Концерн Електрон» на 220 тисяч доларів США. Розрахувався з фірмою п.Савенко /про нього ще буде мова/ телевізорами. Офіс використовували як тимчасове житло сина Рибінка. Згодом воно використовувалося під ТТЦ під керівництвом п.Черняєва. Через деякий час ТТЦ Черняєва виходить з АТ, привласнивши офіс і забравши частку майна на 300 млн рублів. В 1992 р. НПКО купує помешкання синові Рибінка в Зеленограді за 500 тис рублів.

На початку 1992 року створюється СП «Елеком», серед засновників якого — дочка Рибінка. Генеральним директором СП «Елеком» Рибінок призначив п.Розенберга. В другій половині 1992 року «Елеком» виходить з АТ. Як і в попередньому разі, офіс перейшов у власність засновників. Як легко АТ позбувається майна!

1988 року у Відні /Австрія/ було створено СП «Елко-Комікор». «Концерн Електрон» як засновник СП відправив йому 2600 шт. телевізорів на 4 мільйони австрійських шилінгів як внесок у статутний фонд. В АТ ця сума значиться як довгостроковий вклад. АТ прибутків від СП не отримувало жодного разу. Правда, Савенко передав до АТ два автомобілі «Вольво», але вони не були зараховані на баланс товариства. Податків державі СП не сплачує. В статутному фонді — лише 500 тис шилінгів /а не 4 млн/. Як використали решту коштів — невідомо. В кінці травня ц.р. Рибінок і керуюча АТ «Електрон-Банк» п.Загородня їздили у Відень до Савенка. СП «Елко-Комікор» — ліквідовано. На його місці створено нове СП з участю ТТЦ Краснодара. 380 тисяч доларів США, що були в СП «Елко-Комікор», невідомо куди поділися, як і рештки майна /до речі, місячна зарплата керуючої «Електрон-Банком» Загородньої у вересні була 11 мільйонів карбованців/.

(Закінчення на 8 стор.)

Продиктовано в номер

Пошук винних розпочався

На «круглому столі» партій та рухів Чернігівщини промовці після констатації катастрофічного спаду виробництва, економічно-фінансових неподобств (наприклад, 13-тисячному колективу радіоприладного заводу нічим погасити 10 мільярдів карбованців боргу!) не дійшли згоди у визначенні головного винуватця сповзання області у прірву кризи. На думку Руху, ПДВУ, економіку довела до ручки бездарність правлячих комуністів. Представники КПУ покладають усю вину на демократів. А глава облдміністрації Валентин Мельничук вважає, що основна причина нинішніх негараздів — відсутність у центрі загальнодержавної програми стабілізації, слабкість наданих виконавчим структурам повноважень.

Цехи простоюють, зарплата йде

Понад два тижні стоїть цех виливниць комбінату «Запоріжсталь», від якого залежить робота всіх металургійних заводів України. Як стало відомо з добре поінформованих джерел, керівники металургійних заводів пропонували керівництву «Запоріжсталі» і власний газ, і чавун, щоб виробництво виливниць було вигідним запоріжцям і вони продовжували випуск продукції. Але... цех стоїть. Тим часом зарплату платять справно.

Сімка знову за ґратами

Майже два тижні правоохоронці Черкаської, Київської, Полтавської та Кіровоградської областей розшукували сімох арештантів, котрі вчинили напад на охорону Звенигородського ізолятора тимчасового утримання і пустилися у «мандри». Після затримання спочатку першої трійці, потім другої, нарешті спіймано сьомого втікача. Це сталося у селі Козачому Звенигородського району. Отже, злочинці знову за ґратами. А троє міліціонерів, котрі прогавили арештантів, - поза роботою.

Президентом Республіки Крим прагне стати «істинний християнин»

Центральна виборча комісія вручила свідоцтво про видачу підписних листів претендентові у кандидати на пост президента Республіки Крим Юрію Кокоріну, 1936 року народження, представнику МП «Добрий», жителю Сімферополя. Це незвичайний претендент. Вважає себе «істинним християнином» і всіма доступними способами проповідує Слово Боже. Ю. Кокорін переконаний, що для того, щоб зупинити економічний, моральний, національний і культурний занепад суспільства, необхідно повернутися до Бога, здійснити на практиці принципи християнської моралі, і основний з них — любов до ближнього.

Ю. Кокорін — полковник Збройних Сил у відставці, має міцні контакти з Кримською єпархією православної церкви. Він — одинадцятий претендент у кандидати на пост президента Республіки Крим.

Танюк весь вечір розмовляв російською

А трапилося це позавчора у київському Будинку актора, де Лесь Степанович вів вечір-презентацію московського журналу «Театральная жизнь» — номера, повністю присвяченого нашому великому режисерові Курбасу. І російська мова була виявом поваги до гостей з Москви. Що ж, вони заслуговують на повагу, адже той журнал робився з немалими труднощами, а робити його не примушувало ніщо, окрім любові до української культури. І варто погодитися з головним редактором «Театральної жизни» О. Пивоваровим: імперія СРСР загинула, але імперія Культури загинути не повинна.

Удар. У чиї ж ворота?

До бар'єру!

До корпункту «Голосу України» звернувся директор малого приватного підприємства із Самбора Володимир Мамедов. Свого часу Зорян Попадюк, нині представник Президента у районі, відрекомендував мені його як одного з першопрохідців у приватному бізнесі, який багато доброго зробив для міста. Я говорила з людьми, що працювали у його швацькій та меблевій майстернях. Усі вони були задоволені і умовами праці, і заробітками, і новим на ті часи статусом «найманих». Тоді ж В. Мамедов та його дружина Тетяна (заради якої він, до речі, і покинув Баку) розповіли мені про задум реставрувати орендований у місцевого цукрового заводу будинок культури і облаштувати його для праці та відпочинку. Я оглядала обшарпану й занедбану споруду, де давно згас вогник культури, а Мамедов захоплено розповідав, як тут згодом виступатимуть кращі творчі колективи, а на відкриття приїде сам Муслім Магомаєв. Майже все сталося, як гадалося. «Парадис» (у перекладі з грецької — «сад розваг») гостинно відчинив для самбірців двері. В оновленому до невпізнання будинку розташувалися швацька і телерадіомайстерні, на другому поверсі — бар з відеотекою. Мамедов уклав договір із райвідділом УВС, і тут щовечора чергують двоє міліціонерів, отже порядок гарантований. Ось-ось мав запрацювати й ресторан, та Мусліму Магомаєву довелося трохи зачекати, бо місцевим «патріотам» дуже не до вподоби те, що «чужинець» покохав місцеву, ще й успіхів у бізнесі швидко досяг. Та й місцева влада з ним рахується. Втім, «патріоти» каламутять воду поза очі. А от директор цукрозаводу С. Буденкевич письмово повідомив В. Мамедова, що достроково розриває договір про оренду. Мотивація: «приміщення клубу заводу потрібне для інших потреб». Орендодавач грубо порушив закон України про оренду майна державних підприємств та організацій — так прокоментували юристи й керівники органів влади цей факт.

Від червня до листопада мале приватне підприємство сплатило до місцевого бюджету 32 мільйони 143 тисячі карбованців. Восени на прохання представника Президента Зоряна Попадюка Мамедов дав для вивезення врожаю 20 тонн пального. Свого часу він запропонував вигідний для регіону контракт і навіть заручився підтримкою Мінекономіки: мав намір експортувати азербайджанське пальне до Чехії та Словаччини, залишаючи 40 відсотків у регіоні. Друга сторона мала намір розраховуватися продуктами і взуттям, значна частина яких також залишалася би у розпорядженні самбірців. На місцевому рівні Мамедова підтримали, а на останньому етапі пояснили:«Фокін не дозволяє»...

Удар, іще удар... Та в чиї ж ворота?!

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Самбір
Львівська область.

Знай наших!

Зимувати будемо з «буржуйками»

Їх випуск освоєно на Ізюмському вагоно-ремонтному заводі. Замовлення на цей товар надійшло від районної адміністрації. Перші сотні «буржуйок» у найближчі дні буде відправлено у лікарні району, дитсадки та шкільні заклади. Однак, як пояснив один з керівників підприємства, попит не спадає. Найближчим часом заводчани планують виготовити ще кілька сотень популярних виробів. Щоправда, ціна за пічку далеко не кожному по кишені — 600 тисяч за штуку. Враховуючи цю обставину, «буржуїни» вирішили реалізовувати свою продукцію інвалідам війни, багатодітним сім'ям, просто одиноким і немічним пенсіонерам за зниженими цінами, в окремих випадках — навіть дарувати.

Микола КОСИЙ.
Харківська область.

Фотофакт

Як вони випливають

Коли узявся за діло, не можна бути добреньким, сказав собі якось директор Чернігівської швейної фабрики «Сіверянка» Олександр Лавренюк. Й тут-таки розпрощався з військпредами, працівниками ВТК та адміністраторами й робітниками, що недбало ставилися до роботи. Посипалися скарги до всіх інстанцій й навіть було заведено кримінальну справу на непокірливого директора. Та час розставив усе на свої місця.

Асортимент виробів фабрики — більш як 50 одиниць. Сьогодні на «Сіверянці» немає проблем з сировиною та збутом продукції. Значно зросла й зарплата трудящих. Для ефективнішого рішення соціальних проблем робітників та службовців введено для внутрішнього розрахунку власний купон. Без торгової націнки продаються в їдальні й крамниці продовольчі та промислові товари.

На фото Анатолія КОЛЕСНИКОВА (Укрінформ): випробування надувного човна. Начальник цеху Олександр Куприк (праворуч) та майстер Микола Підковка.

Контакти

«Ми не їздили простягати руку»

Протягом двох тижнів перебувала з робочим візитом у Німеччині та Англії делегація керівництва області та міста Запоріжжя.

Привезено чимало конкретних домовленостей про співробітництво з іноземними фірмами. Зокрема, має втілитися проект створення спільної українсько-німецької авіакомпанії на базі чотирьох аеропортів у Запорізькій області. Західні партнери виявили зацікавленість розробкою родовища марганцевих руд, участю у приватизації комбінату «Запоріжсталь», розвитком курортної зони Приазов'я, спорудженням очисної системи питної води в Запоріжжі та засобів сучасного зв'язку.

— Склалося враження, — сказав голова облради В'ячеслав Похвальський, — що ділові люди Заходу хочуть з нами співпрацювати. Ми не їздили простягати руку за допомогою, ми подавали себе як рівноправні компаньйони.

Незабаром до Великобританії поїдуть навчатися 10-15 молодих запорізьких підприємців. Вдалося нарешті розпочати залучення солідних іноземних інвестицій для виходу регіону з кризи. І це — один з етапів експерименту з управління господарством області практично без втручання міністерств.

Олександр МИХАЙЛЮТА.

Запоріжжя.

Розминка!

Щоб не втратити кваліфікацію

Вітчизняна Служба безпеки без роботи не залишиться. Так, її Хмельницьке обласне управління займається справою Левона Антоняна — директора Старокостянтинівської ТПФ «Алекс-ЛТД», який взяв у місцевому Ощадбанку 20-мільйонний кредит під гарантії гранітного кар'єру. До настання строку сплати він «перекачав» кошти в Одеське МП «Темп», отримав їх готівкою і зник.

До речі, працівники того самого управління займаються пошуками свого колишнього колеги, який звинувачується у шахрайстві та здійсненні незаконних валютних операцій. Той позичав у довірливих громадян солідні суми у валюті, обіцяючи повернути з процентами, і зникав.

Тим часом ще одна правоохоронна структура Поділля через сьомий відділ розпочала, в плані «розминки», посилене стеження за кореспондентом «Голосу України».

Людмила КСЬОНДЗ.
Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницька область.

Отакої !

Слово за вами, товаришу «маузер»

В Одесі відкрився фірмовий магазин з продажу зброї. Його господарем є українсько-німецьке спільне підприємство «Градан». Тут можна придбати газові балончики і пістолети різноманітних марок, набої для них та ще першокласні мисливські рушниці й ножі. Право на придбання останніх, правда, поширюється тільки на членів товариства мисливців, зате заполучити газовий пістолет може будь-хто: досить лиш пред'явити паспорт, чотири фотокартки та заповнити спеціальну анкету. Та ще мати такий «дріб'язок», як долари — торгівля йде тільки на валюту. І хоча ціни немалі — на рівні західних країн плюс додаткові і накладні витрати, — бажаючих озброїтися не бракує, навіть черги шикуються.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Коротко

Хвильовий повертається додому

До 100-річчя з дня народження видатного українського письменника Миколи Хвильового (13 грудня) у Тростянці, де він народився, буде відкрито меморіальну дошку та кімнату-музей. На ювілей з'їдуться майстри художнього слова з близького й далекого зарубіжжя. Серед гостей, зокрема, й американський бізнесмен Осип Зінкевич, котрий у власному видавництві «Смолоскип» видав п'ятитомник Хвильового. Це видання буде подароване землякам письменника.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Сумська область.

Косів — місто енциклопедичне

Незважаючи на економічну скруту, Косівська райдержадміністрація вишукала кошти на видання енциклопедичного довідника про населені пункти району. Свого часу це порекомендували зробити учасники Міжнародної конференції «Проблеми Гуцульщини». Робота над енциклопедичним довідником має бути завершена в наступному році.

Василь БАБУХ.
Івано-Франківська область.

На зв'язку Москва

ДОБАЛАКАЛИСЯ,

або Механізм з необхідною кількістю тренованих людей

Брифінги в російському МЗС завжди приносять сенсацію, та останнім часом нове покоління московських дипломатів залишає далеко позаду навіть своїх попередників, які проголошували з залу на Зубовському бульварі всьому світові про корейський авіалайнер, що «пішов зі зниженням у бік моря», про «неучасть» радянських добровольців у війні в Анголі, про «гарячі прохання» афганського керівництва надати допомогу.

Усе це були квіточки. Ягідки пішли нині. Наприклад, на останній зустрічі з пресою директор департаменту інформації МЗС РФ Григорій Карасін, який уже встиг прославитися «крутими» заявами, сказав:

— Римський форум НБСЄ фактично визнав особливу роль Р... у врегулюванні конфліктів ...риторії колишнього СРСР.

Ч... чи варто пояснювати панові Карасіну, як було насправді? Звичайно, ні. Адже він усе чудово знає. Проте каже інше.

Брифінг цей у мене викликав співчуття до його організаторів та учасників — до нового заступника А.Козирєва Сергія Крилова, до директора правового департаменту МЗС РФ Євгенія Прохорова й до того ж самого Г.Карасіна. Складалося враження, що поряд з ними, просто за їхніми спинами, вишикувалися Іона Андронов, Ілля Константинов, Михайло Астаф'єв, Сергій Бабурін та інші, котрі вимагали «жорстких заходів» щодо «близького зарубіжжя». Російські дипломати так старалися бути надпатріотами, що дуже хотілося рекомендувати їх до партії Жириновського». Дотепники в Москві оцінили останні демарші російського МЗС щодо близького зарубіжжя як козирєво-жириновську лінію.

І брифінг у Міністерстві закордонних справ Росії став ще одним яскравим підтвердженням. Посудіть самі:

«У Римі виразно пролунало публічне засудження високих ядерних амбіцій України».

«Неконструктивна лінія України фактично зірвала прийняття документа з усього пакету питань» (відзначимо, до речі, що голосувала проти документа Росія).

Це все цитати «з Карасіна». А ось до чого договорився новий заступник міністра закордонних справ дружньої нам держави. Відповідаючи на запитання «Інтерфаксу», як він ставиться до передвиборної ідеї колишнього нардепа, а нині посла Володимира Лукіна створити сили швидкого розгортання «для захисту російськомовного населення хоч би де», Крилов сказав:

— А по суті думка, що, на мій погляд, досить цікава, тобто справді, може, варто подумати про те, щоб створити якийсь спеціальний механізм, який мав би необхідну кількість тренованих людей.

Нехай вибачать мені читачі в Україні за цей лексикон, та пана Крилова ми процитували дослівно. А що з російською мовою в нього не все гаразд - то не біда, він же дипломат, а не філолог, думку ж про необхідність «механізму тренованих людей» для наведення порядку повсюдно висловив він досить-таки чітко.

Передвиборна кампанія в Росії показала не тільки жорстоке протиборство політичних блоків і партій, а й їх разючу схожість, коли розмова стосується України. Тут розбіжностей немає. Ось і результат — діла й слова високих чиновників МЗС РФ.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Вісті з діаспори

Розширюються зв'язки — змінюється назва

Інститут дослідів національних проблем Українського вільного університету (УВУ), що у Мюнхені, рішенням сенату УВУ перереорганізовано в Дослідний ...итут німецько-українських ...осин. Цей захід пов'язаний з багатостороннім розвитком дружніх відносин між об'єднаною Німеччиною та Україною, що визначив нові шляхи в діяльності УВУ.

Нову інституцію УВУ очолив декан факультету права і суспільно-економічних наук З.Соколюк.

Лемки у Мельбурні

Вже друга виставка, присвячена народному мистецтву і церквам Лемківщини, відкрита в Му... ...країнського мистецтва у Ме...рні. В показі були ікони, іконостаси, зображення лемківських церк, графічні роботи.

Інша експозиція виставки у Мельбурні - народний одяг лемківців, їхні вишивки, писанки тощо. Більшість експонатів подарували музеєві вихідці з Лемківщини, які нині живуть в Австралії.

Нова кафедра

Кафедру україністики засновано цього року в Оттавському університеті (Канада). Патронує її генерал-губернатор Канади Рамон Гнатишин. Увагу новоствореної кафедри зосереджено на українознавчих студіях, дослідженнях і виданні наукових праць в галузях гуманістики та суспільних наук.

Про інженерів у світовому масштабі

Книга «Інженери-українці в діаспорі» нещодавно вийшла в Австралії. Її видавцем стала Світова федерація українських інженерних товариств за допомогою Світового конгресу вільних українців. Це видання висвітлює діяльність інженерів-українців в діаспорі, історію заснування організованого інженерного руху в Україні, розповідає про товариства українських інженерів в Австралії, Канаді, Аргентині.

Актуально

Спрацювали професійно

Як уже повідомлялося, 30 листопада — 1 грудня делегація України брала участь у четвертій сесії Ради міністрів закордонних справ НБСЄ, що відбулася в Римі. 2 грудня в Парижі українська делегація взяла участь у сесії Асамблеї Західноєвропейського союзу, на якій вперше виступив міністр закордонних справ України Анатолій Зленко, а 3 грудня в Брюсселі — у засіданні Ради Північноатлантичного співробітництва на рівні міністрів закордонних справ. Про роботу делегацій на цих форумах, а також про найважливіші питання, які там розглядали, йшлося на брифінгу у МЗС України.

Як повідомлено, в центрі уваги римського форуму були питання регіональних конфліктів, зокрема, на території колишнього Радянського Союзу, активізації співробітництва НБСЄ з іншими міжнародними структурами. Дуже важливою була тема третьої сторони у конфліктах. Українська делегація виступила проти надання мандата посередника одній країні. Пропозиція нашої делегації про надання такого мандата групі держав, причому під контролем НБСЄ, дістала підтримку у більшості учасників форуму.

Також журналістів поінформували, що у ході римської зустрічі делегація Росії провадила лінію на ізолювання делегації України, посилаючись на «часткову ратифікацію» Верховною Радою України Договору про СНО-1. Ці спроби делегація України нейтралізувала завдяки чітко організованій роботі з міністрами закордонних справ найвпливовіших країн Європи і Північної Америки. У результаті делегація Росії не змогла внести до проекту підсумкового документа неприйнятні для України формулювання.

Олексій ПЕТРУНЯ.

Погляд

Всього лише п'ять років минуло відтоді, як зроблено цей знімок, а здається, що все це було так давно...

Уже п'ять років минуло, а здається - так недавно це було... Страшне стихійне лихо, зруйновані вірменські міста Спітак, Ленінакан, біль, сльози, відчай.

П'ять років минуло. Додалося на теренах Вірменії і сліз, і крові, і руїн. Та вже не через стихію.

П'ять років... Сподівалися повністю відродити міста за два-три. Поки що помінялася тільки назва Ленінакана.

Фото Зої ТЕРЕЩКОВОЇ.

З «гарячих» точок

Ізетбегович втрачає соратників

«Балканські країни зацікавлені відправити свої війська до Боснії для розв'язання конфлікту, якщо це буде передбачено спільним мирним договором, підписаним цими країнами», — заявив міністр закордонних справ Боснії Е.Ганич. Разом з А.Ізетбеговичем він проштовхує ідею проведення загальнобалканської конференції. Але поки що реакція на неї негативна.

На думку Софії, така конференція можлива лише після закінчення боснійської війни. «Наша країна продовжує дотримуватися позиції невтручання до конфліктів у будь-якій формі», — сказав завідувач відділом балканських країн в МЗС Болгарії Л.Трохаров. Пропозицію Ізетбеговича — Ганича відкинули Хорватія і Сербія. Повідомлення з Афін свідчать про те, що й Греція не схильна брати участь у такому заході.

Стає дедалі очевидніше, що політика Ізетбеговича не в змозі покінчити з війною в Боснії. Непримиренність, з якою він відстоює інтереси мусульман, часто-густо обертається проти самих мусульман. Це усвідомили декотрі з його вчорашніх соратників. Один з них — Ф.Абдич. У місті Бихач він зчинив бунт проти Ізетбеговича й оголосив цей анклав у Західній Боснії автономією. Мало того, Абдич підписав із сербами та хорватами сепаратний мир. На підписанні цього договору був присутній сербський Президент Мілошевич. Приклад непокірного Абдича може намір наслідувати й інші лідери боснійських регіонів. Очевидно, настав момент, коли війна всім надокучила, а на вулиці — зима. Спеціалісти ООН вважають, що коли найближчим часом воєнні дії не буде припинено, то стане неможливо забезпечувати населення продовольством, паливом, електрикою, водою. Десятки тисяч людей просто не переживуть зими, бо далеко не всім по кишені «чорний ринок».

До речі, про «чорний ринок». Виявляється, він є чинником, що розкладає мусульманську армію. Це підтвердив сам Ізетбегович. Нещодавно він оголосив про початок кампанії проти організованих банд в урядових колах, і зокрема в Міністерстві оборони. Їх звинувачують у мародерстві, вимаганнях в іноземних журналістів. Видано наказ про заарештування двох вищих офіцерів. Під час затримання одного з них було бито. За деякими даними, керовані ними бригади (9-а і 10-а) контролювали «чорний ринок» Сараєва. Одне слово, війна в Боснії, особливо для мусульман, зайшла в глухий кут. Ізетбегович кидається з боку в бік у пошуках виходу. Свого часу він відкинув пропозицію сербів і хорватів поділити країну на три частини. А тепер серби і хорвати нехтують його пропозицію про скликання загальнобалканської конференції.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Софія.

Експрес-інформація

Співпраця стане динамічнішою

Консультації на рівні заступників міністрів закордонних справ України і Угорщини відбулися у Києві. В них взяли участь Борис Тарасюк та Іван Баба. Як вони повідомили журналістам, на консультаціях йшлося про співробітництво двох міністерств у політичних, зовнішньоекономічних питаннях, а також про створення гарантій прав національних меншин.

Борис Тарасюк повідомив, що він поінформував свого угорського колегу з питання ратифікації ВР України Договору про СНО-1. Важливою темою під час переговорів було й питання безпеки в регіоні. Іван Баба високо оцінив ініціативу Президента України щодо створення зони безпеки у Східній і Центральній Європі. В Угорщині цю ініціативу сприйняли позитивно і тепер детально вивчають.

Об'єднали зусилля

Президенти Туреччини С. Демірель і Естонії Л. Мері, який перебуває з офіційним візитом в Анкарі, підписали Договір про дружбу і співробітництво двох країн. На офіційній церемонії у палаці турецького Президента Л. Мері заявив, що Туреччина і Естонія виступають проти вимог Росії щодо направлення її військ на кордони колишнього СРСР.

За військове співробітництво з НАТО

виступає Молдова. Про це у Кишиневі заявив виконувач обов'язків міністра закордонних справ Молдови І. Бутнару. На його думку, блок НАТО міг би надати Кишиневу допомогу в розробленні військової доктрини і створенні збройних сил.

«Окуповані Вірменією землі незабаром звільнимо»,

заявив у інтерв'ю тегеранській газеті «Джонхуріє еcламі» голова парламенту Азербайджану Гулієв під час візиту до Ірану. Відповідаючи на запитання про план створення Росією сил швидкого реагування для захисту російськомовного населення у країнах СНД, він сказав, що його держава погоджується прийняти такі сили на своїй території. Однак, на думку Гулієва, до складу цих військ мають входити не тільки російські підрозділи, а й іранські і турецькі.

Шлях до ЄС відкрито

Учора Президент Росії Б. Єльцин відбув до Брюсселя. Віце-прем'єр уряду РФ А. Шохін заявив на прес-конференції, що російський Президент підпише у бельгійській столиці декларацію про партнерство і співробітництво ЄС і Росії. Віце-прем'єр зазначив, що в підготовленій для підписання декларації міститься положення, за яким через три роки розглядатиметься питання зі створення зони вільної торгівлі Росії з ЄС. А поки що Росії планується надати статус асоційованого члена Європейського Союзу.

«Ми не змінимо політику безпеки»,

заявив перший заступник міністра національної оборони Польщі, Є. Мілевський на прес-конференції у Варшаві. Він підкреслив, що Польща відхиляє протести Москви, яка виступає проти її вступу до НАТО. Адже російські побоювання необґрунтовані і членство Польщі в НАТО не спрямоване проти Росії, заявив заступник міністра

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Кримінальний тиждень

Минулого тижня працівники органів внутрішніх справ розкрили 77 тяжких злочинів, у тому числі 26 убивств, 10 випадків завдань тяжких тілесних ушкоджень, що призвели до смерті, 4 зґвалтування, 14 розбійних нападів, 3 пограбування та інших. Викрито і знешкоджено 8 злочинних груп. У затриманих вилучено автомат, 6 гранатометів, кулеметів і карабінів, 11 пістолетів (4 саморобні), обріз мисливської рушниці, 15 гранат та понад 560 набоїв до різної зброї.

Виявлено 178 фактів, пов'язаних з незаконним обігом наркотиків. Порушено 116 кримінальних справ, у тому числі 3 — за збут. Затримано 185 осіб. Серед затриманих — 97 без певного роду занять, 9 студентів та учнів шкіл і ПТУ, 29 раніше засуджених. Перепинено діяльність 9 груп наркоділків.

Загалом протягом року розкрито понад 16,7 тисячі злочинів, пов'язаних з наркотиками. До адміністративної та кримінальної відповідальності притягнуто майже 14 тисяч осіб. Вилучено 19,7 тонни наркотичної сировини.

Бабахнув просто так?

Майже тиждень знадобився співробітникам хмельницької міліції, щоб знайти особу, яка «організувала» вибух в одному з житлових будинків міста, в результаті чого було пошкоджено двері та вибито шибки у вікнах чотирьох квартир. «Мінером» виявився місцевий нероба Дуран. Пояснення його було дитячим: знайшов на військовому полігоні імітаційний снаряд і вирішив його підірвати. Чому скоїв це саме у житловому домі, відповість слідство.

«Зелені» від зеленого змія

У Мостиському районі на Львівщині співробітники міліції затримали громадян Польщі підприємців Оліяровського та Войцеховського, які намагалися вивезти на власних мікроавтобусах 800 літрів спирту. Як було встановлено, спирт вони придбали за 900 доларів у двох мешканок прикордонного села Шегені.

За місцем проживання цих жінок вилучено ще 4 тонни спирту та 440 пляшок горілки. Міліція з'ясовує джерела придбання продуктів.

Називається, зекономили

Тонну бензину, близько 8 тисяч невикористаних, але списаних на проїзд квитків майже на 5 мільйонів карбованців, обріз мисливської рушниці було вилучено у злочинної групи, до складу якої входили начальник АТП — 10928 та деякі його підлеглі. У листопаді цього року вони зняли з маршрутів Луганської області декілька автобусів, а зекономлений на цьому бензин реалізували «наліво».

Як нероба «заробив» на неробі

У Білій Церкві співробітники карного розшуку затримали місцевого неробу М., який вимагав від іншого місцевого нероби Б. 10 тисяч доларів США. Під час затримання вимагач вчинив опір працівникам міліції і відкрив по них вогонь з револьвера. У відповідь охоронці правопорядку застосували зброю і поранили злочинця.

Коні не винні,

а чи винні люди і які саме, встановить слідство, розпочате з приводу пожежі на конефермі сільгосппідприємства «Есхар» (Харківська область).

Внаслідок цього лиха у побутовій кімнаті чадним газом отруїлося троє чоловік, одного у тяжкому стані госпіталізовано. У вогні загинуло 18 коней, що належали дитячій спортивній школі ДСТ «Колос».

Навіщо ескулапу саперна лопатка?

Студент Чернівецького медінституту С. пізно ввечері зайшов до квартири медсестри Чернівецької обласної дитячої лікарні Р. і... вдарив її саперною лопаткою по голові, після чого забрав носильні речі та 840 доларів США. Та, виходячи з квартири, зустрів сина господарки, студента торговельно-економічного інституту, і знову застосував лопатку. Від завданих ран господарка квартири померла, її сина у тяжкому стані госпіталізовано. Злочин розкрито за декілька годин, у майбутнього ескулапа вилучено саперну лопатку — знаряддя вбивства.

З палицями — на «Арсенал»

Перебуваючи у нетверезому стані, шестеро мешканців села Ясенівка Ставищенського району Київської області та двоє водіїв АТП—13246 на автомашині КамАЗ заїхали на територію гаража колективного сільгосппідприємства «Арсенал», де палицями побили фари і вітрове скло у 15 автомобілях, автобуса і трактора. П'яних хуліганів затримали на місці злочину;

Станіслав КОЛДУНЕНКО, начальник прес-центру МВС України.

Чому я від паспорта відмовляюся...

Точка зору

На третьому році суверенно-державного життя наше національне обличчя має вигляд, як у кімнаті сміху, декорованій косоворотками, «звездами Кремля» і ледь помітними обрисами «незабутнього» Ілліча... Печальний портрет.

Здавалося б, настав час торкнутися його формування й державним мужам. Та де там! Владні структури продовжують політику плазування й запобігання перед усім зросійщеним і відверто проросійським. Фактично кабінетно-побутовою мовою і почасти мовою ділового спілкування в Кабінеті міністрів залишається російська. Дещо ліпша ситуація в кабінетах апарату Верховної Ради й адміністрації Президента — вони «зукраїнізовані». Насправді ж Україна й досі не виробила програми державотворення і формування нації. Маю на увазі стрижневі складники, навколо яких населення мало б мобілізуватися, консолідуватися в націю.

Принциповою опорою такого процесу завжди виступала, виступає і виступатиме мова. Згадаймо Київ 1991 року. Після проголошення незалежності столичний люд заговорив українською. Але пасивність Президента, відповідних міністерств і відомств дозволила антиукраїнському чиновнику погасити й цей спалах — столицю України знову оповила мряка «общепонятного языка».

Хіба не продовженням русифікаторської політики є прийняття нашою Верховною Радою зразка паспорта громадянина України, в якому всі записи будуть зроблені двома мовами — українською і російською?! На превеликий жаль, за такий документ проголосували не тільки представники російської меншини і національно здеградована частина депутатів, а й деякі мої національно свідомі колеги зі Львівщини. Головний аргумент: нам конче потрібен новий паспорт, аби замінити старий — есесерівський.

Але вдумаймося в суть прийнятого рішення. Насамперед з правового боку. Чинний досі Закон про мови в Українській РСР передбачає вживання двох мов — державної і національної (а не російської!) — в місцях компактного мешкання представників певної національності. Йдеться ж бо про локальне, а не загальнодержавне застосування цієї статті закону.

В одній із статей, правда, підкреслено, що певні документи можуть бути виготовлені двома мовами — українською та російською. Але це очевидна річ — зміст її суперечить багатьом іншим, у тому числі й уже згаданій.

Рішення Верховної Ради має й політичний аспект. Україна проголосила рівність прав усіх своїх громадян, незалежно від національності, віросповідання, політичних переконань. А парламент цим указом, по суті, узаконив дискримінацію кількох десятків нацменшин нашої держави, віддавши перевагу і протиставивши болгарам, грекам, євреям, кримським татарам та іншим російську національну меншину.

Морально-психологічний аспект. Такі немудрі вчинки Верховної Ради дають ще одну можливість шовіністичним колам — активістам відновлення СРСР — узяти реванш. Отже, це спровокує нову хвилю знервованості, нестабільності у суспільстві. Результат можна спрогнозувати: збайдужіння, безвідповідальність, анархія, корупція, зрештою втрата державності.

То чи можна за таких обставин сформувати національний портрет України, гідний її великого народу-страдника?! Особисто я на знак протесту проти приниження гідності українця, зневажання представників багатьох інших народів заявляю про свою відмову від такого українсько-російського паспорта. І закликаю зробити це всіх свідомих громадян України, які ще мають честь і гідність.

Степан ПАВЛЮК, доктор історичних наук, народний депутат України.

Фотофакт

Виправленому вірити?

Запеклих рецидивістів після звільнення практично ніхто не хоче брати на роботу — нащо морочитися зі спецконтингентом, коли й «пристойних» безробітних вистачає... Але якось треба і їм адаптуватися до нормального життя. У Харківській колонії суворого режиму № 43 вирішили, що знайдення в'язнями Бога — саме те, чого потребують заблукалі душі. А їх тут 1.500 чоловік, середній вік котрих 35 років.

Не будемо розмірковувати, хто кому винен — суспільство їм чи вони суспільству. Факт [illegible]бувся, й вибиратися з цієї [illegible] належить всім разом — людям світським і людям духовним. Тому і з'явився в колонії митрополит Харківський і Богодухівський Никодим, щоб спробувати наставити на шлях істини в'язнів, достукатися до їхніх душ проникливим Словом Божим.

На знімку Гліба Гаранича: майор Сергій ТКАЧЕНКО вручає митрополиту Никодиму ікони та альбом для фотографій, зроблені руками в'язнів.

Діаспора

Вихідці з нашої землі в Америці вирішили розбудовувати Український музей у Нью-Йорку. Чи допоможе Україна, давня європейська держава, одному з найкращих досягнень українців у Новому Світі?

І морально підтримати не завадить

Нелегко сьогодні відповісти на це запитання ствердно, ще важче виділити два з половиною мільйони доларів на потреби нового приміщення Українського музею в політичній столиці світу. Але мусимо відповідати і виділяти. Бо саме Україна, а не Америка, потребує Українського музею тепер більше, аніж будь-коли раніше. Він прокладе шлях нашим духовним скарбам, стане мостом, через який відбуватиметься духовний обмін між континентами.

Український музей засновано Союзом українок Америки. Ця жіноча організація почала діяти 1925 року, а вже 1933-го — найжахливішого в національній історії — показала там збірку творів українського народного мистецтва на Світовій виставці у Чикаго. У годину трагедії на далекому континенті постала жива душа України. Твори умільців поклали початок самій ідеї Українського музею у Нью-Йорку.

Цей культурно-освітній заклад відкрито 1976 року як приватну організацію, створену на засадах членства. Минулого року налічувалося півтори тисячі членів, які роблять грошові внески на рахунок музею. Фінансова допомога надходить також від приватних, федеральних та штатних інституцій, приблизно у розмірі 25 відсотків його річних потреб.

Тут діють відділи народного та образотворчого мистецтва, освітній, а також архів. Музей регулярно влаштовує цікаві виставки, найвідоміші з яких набули розголосу у світі.

Музейні збірки поповнюються постійно. Минулого року відділ народного мистецтва одержав у дар 181 експонат і 18 закупив. Особливо цінні з них — два килими з робітні М.Куриленка, зразки народного одягу Яворівщини, патериця з Гуцульщини. Найціннішим надбанням відділу образотворчого мистецтва у 1992 році стали скульптура О.Архипенка «Торс у просторі» (1935), картина В.Курилика «Степова школа» (1973) та скульптура Г.Крука «Антенагорас І» (1950-і роки), які незадовго перед своєю смертю подарувала Музею Галина Мартинюк.

Архів Українського музею має фотоколекцію, збірку документів, програми імпрез, каталоги мистецьких виставок, колекції нумізматичну, філателістичну, екслібрисів та рідкісних книг. Тут працюють курси, на яких досвідчені умільці навчають дорослих і дітей секретів українського народного мистецтва, а також проводять екскурсії, лекції тощо. Професійний рівень працівників музею високий, завдяки цьому він здобув добре ім'я у Нью-Йорку. Відвідують заклад не тільки українці, а й інші громадяни США, гості з усього світу. Знайомляться з Україною, природою народної вдачі, у якій — ключ для розуміння відродженої держави.

Не можна перебільшити значення останнього заходу Українського музею у Нью-Йорку — виставку «Україна — від 5000 до 4000 років до н. е.: скарби Трипільської культури», яка спершу експонувалась у Вашингтоні. Унікальні знахідки постали доказом найдавніших цивілізаційних процесів на теренах України, генетичними підвалинами українства. Виставку організували Інститут археології АН України, Українське товариство охорони пам'яток історії та культури і Центр пам'яткознавства при АН України, Галерея Християни Чорпіти, а в Нью-Йорку — Український музей.

Патріотична діяльність цього форпосту національної культури в Америці перебуває нині на якісно новому етапі. 1993 рік було оголошено роком розбудови Українського музею. Розгорнулася кампанія для придбання фондів: кожна установа, яка прагне створити міцну фінансову базу, заінтересована у прибутках, що їх дають відсотки від таких фондів. Управа комітету розбудови добре попрацювала і вже до початку минулого літа зібрала 800 тисяч доларів.

Українська спільнота відгукнулася прихильно до цієї акції. Ще навесні було одержано княжий дар — 75 тисяч доларів (жертводавець відмовився назватися). Тоді ж по 10 тисяч доларів переказали Орест Припхан з Ріджвуду і Марія Савицька з Нью-Йорка та інші американці українського походження. Так за океаном єднаються духом, кооперуються і вже мають для розбудови музею один мільйон доларів. А чого вони ждуть від незалежної держави на берегах Дніпра?

— Рано чи пізно ми американізуємося, а музей буде завжди пристанищем української культури у США, — говорить Тит Геврик, голова управи музею. — Хочеться відчути, що ми в Америці не самотні, що співвітчизники разом з нами і вірять у невідкладність спільної справи. Україна сьогодні не має економічної могутності, але в змозі підтримати нас морально, експонатами. Невдовзі ми святкуватимемо завершення першої фази кампанії по збиранню коштів і запрошуємо до себе міністра культури України Івана Дзюбу.

Наші земляки живуть в Америці, а думають про Україну, дбають про її престиж, про майбутнє державності. Звісно, кошти вони спроможні зібрати й самі, але ж як важливо, щоб належну участь у цій духовній акції взяла відроджена українська держава!

Олександр НЕЖИВИЙ.

Панове!

Десятки тисяч жителів України користуються послугами найбільшого приватного "ПРАВЕКС-БАНКУ".

Сьогодні це:

- депозитні внески юридичних осіб і громадян у ВКВ від 100$ або DM під 15% річних,
- депозитні внески населення під 641,2% річних або під 260% річних із щоквартальною виплатою дивідендів,
- депозитні внески юридичних осіб у карбованцях – до 360% і ВКВ – до 12%,
- позики громадянам у ВКВ під заставу майна,
- кредити юридичним особам у карбованцях і ВКВ,
- взаєморозрахунки з Бєларуссю,
- платежі з Росії в Україну,
- міжнародні розрахунки,
- основні види банківських послуг,
- виплата громадянам готівкою валюти по переказах від рідних або знайомих із-за кордону.

"ПРАВЕКС-БАНК": НАДІЙНІСТЬ І ЧЕСНЕ ПАРТНЕРСТВО

Чекаємо на вас за адресою:
Київ-21, Кловський узвіз, 9/2.

Тел.: 290-30-58, 294-82-22, 224-90-39, 225-51-51, 225-50-91.
Факс (044)294-81-03.
Телекс 631250 ALINA SU.

БАНК
УКРАЇНСЬКА ФІНАНСОВА ГРУПА

Вітає засновників, акціонерів і клієнтів з 2 річницею спільної праці. Бажаємо Всім щастя, процвітання та благополуччя.

Верстатобудівна фірма «Верстатліс» виготовляє і реалізує:

верстат комбінований універсальний деревообробний ВДК-1; патрони свердлувальні до ∅10 мм і ∅16 мм; токарну приставку до верстата ВДК-1; стрічкошліфувальний верстат СШВ — 2500 мм; електродвигун N=3 квт.п = 3000 хв -1; металорізальний інструмент; електродриль ИЗ-1035. Е У2, 220 В, 420 Вт; ліс круглий сосновий, буковий; шифер восьмихвильовий.

Форма оплати: будь-яка.

Адреса: 253121, м. Київ-121, вул. Горлівська, 226/228. Тел.: 556-72-54.

Для банков детекторы валюты

CASHSCAN

Оплата: 400 тыс. рос. руб. — 300 $ США
Возможна оплата в украинских карбованцах.
Тел/факс: (0412) 24-07-16.

В целях поддержания экономического потенциала промышленности в период экономического кризиса и заботясь о самом уязвимом потребителе электроэнергии и теплоэнергии — населении, Энергобанк вышел с инициативой выделить ПЭО «Киевэнерго» 500000 $ для закупки топлива. Однако энергетикам для бесперебойной работы отрасли до мая 1994 г. необходимо приобрести 500000 тонн мазута, стоимость которого составляет 30000000 $.

Энергобанк и ПЭО «Киевэнерго», обращаясь в первую очередь к коммерческим банкам и промышленным предприятиям, просят оказать финансовую поддержку для закупки топлива, которая позволит выйти из критического положения.

Перед Верховным Советом Украины руководством отрасли поставлен вопрос о приоритетном участии в акционировании энергетического сектора экономики, предстоящем в 1994 г., юридических и физических лиц, откликнувшихся конкретной валютной помощью ПЭО «Киевэнерго» в финансировании закупки топлива на 1993 — 1994 гг.

Телефоны: ПЭО «Киевэнерго» (044) 293-62-44, (044) 221-42-04, (044) 293-63-22.
Энергобанк (044) 221-44-63, (044) 221-44-75.

Організація продає бензовози на базі автомобіля КрАЗ-260 (автоцистерна АцК-5 — 260).

Контактні телефони: (044) 417-61-45, 417-72-39.

Оптові поставки одягу та акумуляторів імпортного виробництва. Тел.: (044) 225-17-48.

Хто і як руйнує Україну?

Хроніка одного великого пограбування

(Закінчення. Початок на 3 стор.)

Напередодні ліквідації СП «Елко-Комікор» заснувало в Братиславі нове СП. Його керівник п.Савенко організував закупку системи «Аполло» для автоматизованого проектування виробів та програмного забезпечення металорізальних машин за 20 мільйонів доларів США /для порівняння: все японське технологічне устаткування ЛЗКТ — 62 млн дол. США/. А закуплена система виконує лише копіювальні роботи. Тоді ж СП «Елко-Комікор» передало ЗТФ «Елпо» /п.Серетник/ на підпрограму «Декель» 700 тисяч шилінгів.

Тепер ЗТФ «Елпо» вже не існує. Воно ліквідоване, куди поділися кошти — невідомо. За підпрограму «Декель» забули, а вона передбачала придбання устаткування з програмним управлінням.

Це далеко не повний перелік «діяльності» керівників АТ.

Але навіть ревізійна комісія не завжди може перевірити фінансово-господарську діяльність АТ і правління. Так, не вдалося це зробити по 1992 році, бо заступник керуючого управлінням справами Бартеньєва відмовилася надати для перевірки документи, посилаючись на «комерційну таємницю». За цією ширмою приховується все, що тільки заманеться керівництву, від рядових акціонерів, які тепер на свої дивіденди можуть купити хіба що коробку сірників.

Тільки ЛЗКТ торік перерахував до фонду АТ 238 мільйонів карбованців. Як їх використовує правління — таємниця. А за ці кошти минулого року можна було купити 450 квартир для черговиків.

За 1 півріччя цього року до фонду АТ підприємства перерахували півтора мільярда карбованців. З них на утримання апарату АТ витрачено 700 мільйонів, а на дивіденди 57 тисячам акціонерів — лише 500.

91,55 відсотка акціонерів володіють 45,9 відсотка акцій, а 8,45 відсотка еліти — 24 відсотками акцій. Решта — у різних фірм, підприємств залучених чи створених АТ, у тому числі за межами України.

Акціонерами стали: Шимко — колишній міністр радіопрому СРСР /гекачепіст/, його заступник Авров, англієць Маййо. Щоб сховати кінці в воду, ліквідують одні структури і створюють нові.

Зокрема, для розширення масштабів пограбування національних багатств АТ «Концерн Електрон» створює дочірню фірму — авіакомпанію «Крила». Ініціаторами створення цієї мафіозної структури були два приятелі: президент АТ Рибінок і колишній начальник Львівського авіапідприємства Гусєв, який одночасно очолював два підприємства — приватну АК «Крила» і державну — Львівське АП.

Гусєв, щоб полегшити контрабандне вивезення товарів, придумав нововведення: контрольний огляд в аеропорту вивів з підпорядкування міліції і запровадив свій, відомчий. Що возили «Крила», напевно, сповна знали тільки Бог і Гусєв.

Нарешті проти «Крил» порушено кримінальну справу, хоча львівська прокуратура з цим довго зволікала. Гусєв залишив посаду начальника Львівського АП, але пішов на підвищення у Києві. Тепер він — в.о. заступника генерального директора об'єднання цивільної авіації «Авіалінії України».

З цього приводу я звернувся з депутатським запитом до міністра транспорту Климпуша, до якого додав довідку про зловживання Гусєвим службовим становищем. Письмової відповіді від міністра я ще не отримав, але в розмові зі мною він сказав, що Гусєв дуже добрий фахівець/!?/

Чому ж стало можливе таке зухвале свавілля тих, хто підриває економіку України, провокує соціальну напруженість, сіє злидні і, зрештою, руйнує нашу державу. Звичайно, керівники АТ «Концерн-Електрон» не могли б так діяти, якби у них не було захисників і покровителів на всіх рівнях виконавчої і представницької влади, у правоохоронних структурах. Зокрема, постанова ВР про те, що в АТ все гаразд, була прийнята на підставі сфабрикованих висновків керівника комісії Воєводи, бо члени комісії народні депутати Сальниченко, Слободенюк, Левченко, Голобородько не підписали довідку, підсунуту Президії Верховної Ради Воєводою. Передусім тому, що не брали участі в її складанні і навіть не були ознайомлені з нею. Усунули від підготовки цього документа і незалежного експерта І.Бондуря.

Зустрічаючись із деякими членами комісії у березні цього року, голова Львівської обласної Ради народний депутат Горинь заявив, що «думка керівництва обласної Ради не збігається з думкою народного депутата С.Хмари, яку він виклав у своєму листі на ім'я Прем'єр-міністра Л.Кучми». Отже, найвищу регіональну владу мало хвилює жахливий стан виробництва, зловживання і навіть те, що до бюджету області внаслідок цього різко скорочуються надходження від податків. Вона (влада) дає зрозуміти, що її симпатії — на боці шахраїв і злочинців. Така позиція відповідно впливає і на поведінку правоохоронних органів. Мабуть, тому обласна й Генеральна прокуратури взяли під захист «електронну» мафію. А нещодавно начальник УВС Львівської області генерал Мотринець не дозволив начальникові управління боротьби з організованою злочинністю Чорнобаю відповідну перевірку в АТ «Концерн Електрон».

АТ «Концерн Електрон» — не виняток, на його прикладі можна простежити типову картину криміналізації влади і економіки. Водночас досвід боротьби на прикладі трудового колективу Львівського заводу кольорових телевізорів переконує, що мафія сильна і небезпечна, але не всесильна і боротьба з нею може бути успішною. На ЛЗКТ відпрацьовано механізм створення здорового акціонерного товариства, яке має стати добрим прикладом для колективів інших підприємств. Колектив заводу все-таки вийшов з АТ, завдавши монструпаразиту — АТ «Концерн Електрон» — відчутного удару. І не за горами той час, коли на місці АТ створять асоціацію рівноправних акціонерних товариств для кращої співпраці в ім'я людини. Найголовніше тепер, не гаючи часу, активізувати боротьбу трудових колективів за свої права й залучити до цієї нелегкої справи здорові сили у владних структурах. Високопорядні, віддані Україні та її народові люди є скрізь.

Степан ХМАРА,
народний депутат України.

Кікбоксинг

«Славутич» знаходить свою «нішу»

Кікбоксинг на Україні досяг надзвичайної популярності. Хоча ще кілька років тому прихильники силових єдиноборств республіки бачили кікбоксерів хіба що у фільмах за участю Чака Норріса та Жана-Клода ван Дамма. Тепер же турніри з кікбоксингу проходять у нас з незмінними аншлагами, біографії українських майстрів фул-контакту і лоу- кіку школярі та студенти знають назубок.

Одне слово, для створення в Києві професіональної ліги кікбоксингу грунт було підготовлено хоч і протягом короткого часу, але досить ретельно і надійно. Природно також, що патроном її виступив комерційно- консультаційний центр «Славутич», який передбачливо фінансував розвиток кікбоксингу ще в ті часи, коли той робив на Україні лише перші крочки.

Ліга «Славутич» одразу визначилась як організація міжнародна, а не лише українська. У Європі та світі нині існує ціле гроно об'єднань кікбоксерів, і знайти серед них свою «нішу» нова ліга м[illegible] тільки в тому разі, якщо надійно в[illegible]лектується міцними майстрами в р[illegible]их вагових категоріях, у багатьох підвидах кікбоксингу.

Тому й увійшла до ліги група білоруських атлетів на чолі з тренером Андрієм Гридіним, спецом з тайського боксу (маутай): Дудко, Пясецький, Злигостєв, Сунцов та інші. Білорусь у «Славутичі» представляють також чемпіон Європи серед професіоналів (за версією ВАКО) Шарапов, чемпіони світу серед любителів Бєлоусов та Жигалєв. Казахстан делегував до ліги чемпіона Азії та Європи Можанова. Ведуться переговори про укладення контрактів ще з рядом сильних спортсменів з країн СНД.

Звичайно ж, об'єднує «Славутич» і найсильніших українських майстрів, які вже мають титули чемпіонів світу та Європи серед професіоналів і любителів за [illegible]ими версіями кікбоксингу. Серед них Кличко (Київ), Пащенко, Зінов'єв — з Донецька, Хоруженко (Комсомольськ), Михальчук (Вінниця).

Президент ліги (керівник центру «Славутич») Богдан Губський, відомий київський підприємець, субсидує кікбок[illegible] не прагнучи отримати негайну віддачу [illegible] інвестицій. Однак працівники ліги добре усвідомлюють, що постійно ходити в нахлібниках професіоналам негоже, тим більше, що до ліги входять і кікбоксери-любителі. У менеджерів Георгія Кобилянського та Андрія Грекова є чимало конкретних задумок. Але це, звичайно, завдання на завтра.

А сьогодні ліга повинна набрати собі популярність за жорсткої конкуренції з іншими клубами та спілками кікбоксингу. Отож, до недавнього чемпіону світу (за версією ВАКО) серед любителів у Будапешті команда «Славутича» готувалася дуже серйозно. І виступила там цілком пристойно як для дебютанта. Суперважковаговик Дудко виграв золоту медаль, Злигостєв і Зінов'єв завоювали «срібло». Хоруженко, Можанов, Михальчук от[illegible]ли бронзові нагороди.

Олександр БАШКАТОВ.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

◆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◆ Рукописів не повертаємо.
◆ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

◆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311234.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».